

[J. Oskar Andersen.]

Endvidere er der Enkeltheder, som jeg ligesom det ærede Medlem Fru Inger Gautier Schmit kunde ønske ordnet, nemlig vedrørende Skolerne ved Teatret, men der er jo af Ministeren givet Tilsagn om, at dette vil komme frem paa anden Maade, saa det ikke behøver at staa i selve Lovforslaget. Jeg vil saaledes bestemt hævde, at det er meget nødvendigt, at den kommende Chef bindes med Hensyn til disse Skoler, navnlig for Ballettens Vedkommende, da Balletskolen er af en ganske særlig Art, idet det ikke blot drejer sig om en rent teknisk Uddannelse, men om, at Børnene faar en forsvarlig Skoleundervisning, som de saavel som andre danske Børn har Krav paa. En Chef kunde jo meget godt være fristet til at mene, at den Slags Opgaver forelaa ikke for ham, men det maa vi bestemt hævde, at de gør; vi mener, at Balletskolen ved det kongelige Teater maa opretholdes i den Form, den har.

Imidlertid skal jeg ikke dvæle længere ved disse Enkeltheder, men vil blot sige, at jeg er mig naturligvis fuldt bevidst, at dette Forslag har en foreløbig Karakter, men det har ikke en foreløbig Karakter af en saadan Art, at man kan sige, at det er noget, der putter Blaar i Øjnene, aldeles ikke, tværtimod! Det siger, at hvor langt det vil række, beror paa Omstændigheder, som vi ikke er Herre over, men det siger klart og bestemt, hvad der vil ske, hvis de sørgelige Omstændigheder skulde indtræde og denne Ordning ikke lader sig opretholde. Jeg er glad over, at det er pointeret, saadan som det fra Venstres Side er ønsket, i § 18, at hvis Opløsningen skulde finde Sted, er Ministeren bundet til snarest muligt at fremkomme med nye Forslag her i Tinget, og at der endvidere er sagt, at den gamle Teaterlov i saa Fald gælder den Sæson ud, hvori Opløsningen konstateres. Jeg mener, dette er et Baand, der lægges paa Teatret, men tillige et Baand der lægges paa Ministeren, hvad jeg mener er rigtigt. Derimod er der intet sagt om, hvordan den fremtidige Ordning skal være og jeg for mit Vedkommende vil meget bestemt betone, at hverken jeg eller mit Parti paa nogen Maade ønsker paa det nuværende Tidspunkt at tage Standpunkt til, hvordan en eventuel fremtidig Ordning af det kongelige Teater skal være, hvis det ulykkelige skulde indtræde, at Teatret ikke forstaar at arbejde paa det Grundlag, som nu gives det. Jeg for mit Vedkommende vil i alt Fald bestemt hævde, at jeg ikke er stemt for Privatdrift, jeg anser det for at

være en Opgave, som paahviler det danske Folk og Staten, at sørge for, at et Mønster for godt Komediespil opretholdes her i Landet, at der er en saadan Kulturfaktor. Men der kan jo tænkes mange Muligheder, Mulighederne er ikke udtømt med dette Forslag. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa de forskellige Ordninger, der kan tænkes, men blot udtale, at jeg ikke kan se, at man har nogen Ret til at sige, at hvis denne Ordning ikke lykkes, saa skulde det betyde det samme som, at Teatret derefter gik over til Privatdrift.

Jeg skal blot til sidst bemærke, at jeg desværre i et Blad, som staaar mit Parti nær, har læst en Udtalelse af en Mand, der ogsaa staaar min Gruppe meget nær, hvori han fremsætter en Kritik af dette Forslag og navnlig af Udvalgets Sammensætning og Kompetence. Han bruger saa stærke Udtryk som, at han finder det „topmaalt meningsløst“ og „komplet umuligt“. Jeg maa sige, at det forekommer mig, at denne Kritik er lidet betænksom og ingenlunde rammende. Jeg vil tværtimod sige efter det, jeg her har udviklet, at paa denne Sammensætning af Udvalget og paa dets Bestemmelse af Forholdet overfor Chefen hviler hele Ordningens Bonitet, om jeg saa maa sige, det er det, der gør, at den er noget værd, og det er mig ganske ubegribeligt, at en Mand, som i saa høj Grad har Interesse for Teatret og netop for, at Teatrets kulturelle Formaal hævdes, kan bringe en saadan Udtalelse frem om denne Ordning, der netop er et Udtryk for, at man ønsker det kongelige Teater opretholdt som en vigtig Kulturfaktor for det danske Folk.

Elna Munch: De Ændringer, der er foreslaaet, har der jo været Enighed om fra saa godt som alle Sider i Udvalget, og de er tiltraadt af den højtærede Minister. Egentlige principielle Ændringer er der ikke sket. En enkelt Ændring kan jeg udtrykke min Tilfredshed med, nemlig sidste Stykke af § 7. Det drejer sig om, at der fra Udvalgets Side skal være en vis kunstnerisk Kontrol. Jeg anser dette for vigtigt, thi den første Betingelse for, at der kan opnaas en god Økonomi, er jo, at den kunstneriske Side er i Orden, og jeg ser altsaa i § 7, sidste Stykke, en ganske væsentlig økonomisk Garanti, som ikke var sikret i det oprindelige Forslag.

Gennem § 18 har man indsat en Bestemmelse, som vist giver sig ud for noget mere, end den egentlig er, for det er jo en given Sag, at hvis Ordningen med „Dobbelt-scenen“ brister, maa Ministeren snarest